Ч. 25. Четвер 15 (2) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Провізория кравого буджету до кінця вересня 1912. — Угорскі конференциї.

Буджетова комісия предложить на нинішнім засіданю соймови таке справоздане:

Виділ краєвий вніс так буджет як і предложене провізориї буджету. Комісия буджетова по довгих і вичерпуючих обрадах полагодила цілий буджет, переводячи в нім деякі зміни і підносячи певні позициї, а в особенности видатки на ціль додатку дорожняного для учителів.

Числячи ся з короткостию часу остаточного для обрад сойму, а уважаючи за свій обовязок забезпечити на всякий случай нормальне функционоване заряду краєвого, предкладає комісия буджетова високому соймови внесене о ухвалу 9 місячної провізориї буджетової.

Для попертя сего внесеня підношено в комісиї також взгляд на конечність скликаня поновної сесиї соймової для ухваленя виборчої реформи.

А увзгляднюючи факт, що буджетова комісия вже своїм справозданем з дня 6 лютого 1912 предложила також внесеня дотичачі самого прелімінаря буджету краєвого, вносить комісия о ухвалене сеї провізориї на основі наведеного справозданя о буджеті краєвім.

Високий Сойм зволить ухвалити:

I. Сойм уповажнює Виділ краєвий до побираня доходів і чиненя видатків з фонду краєвого на рахунок року буджетового 1912 на основі справозданя комісиї буджетової о буджеті на рік 1912.

II. Сойм уповажнює Виділ краєвий до побору додатків на фонд краєвий в слідуючій висоті: а) додатку до державного податку ґрунтового, до державного податку домово-чиншового, домово клясового і 5 проц. додатку від домів вільних від податку чиншового по 72 с. від кождої корони цілої приписаної належитости тих податків; б) додатку до державних безпосередних податків особистих введених законом з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. Ч. 220, з вимкою податку особисто-доходового по 78 с. від кождої корони цілої приписаної належитости тих податків; в) Оподатковані в місті Кракові, а також в повітах краківскім і хшанівскім, оплачувати будуть додаток до податків в уступі I. ад а) виміненых в висоті по 67 с. а до податків в тімже уступі ад б) виміненых по 73 с.

III. Уповажненя повисше під I.—II. уділені обовязують по день 30 вересня 1912. Кводи призволені на рік 1912 в рубриках і позициях видатків буджету краєвого, як також всіх заведень краєвих, будуть видавані тілько на ціли означені в поодиноких рубликах і позициях, а то осібно в ділі видатків звичайних, осібно в ділі надзвичайних.

IV. Сойм уповажнює Виділ краєвий до затягненя і покритя позичок комунальних, котрі мають послужити до покритя коштів будови, деяких будинків в заряді краю.

V. Сойм уповажнює Виділ краєвий до покриваня позичок, котрі через дотичні громади, корпорациї і институциї будь то затягнені зістали, будь то мають ся затягнути на будову або урядженє инших закладів, до котрих то коштів будови край має причинити ся через ряд літ ратами амортизацийними, унагляднеными в прелімінари рубр. XII. видатків буджету краєвого на р. 1912.

VI. Сойм уповажнює Виділ краєвий до затягненя позички емісийної, на покрите виказаного недобору буджетового на рік 1912, по мисли предложеня комісиї буджетової в загальній сумі пяти міліонів вісімсот сімдесяти трех тисячей вісімсот пятнайцять.

Уповажнене уділене отсим Виділови краєвому що до затягненя позичок наведених ад I., II., III., IV., V., VI. належить розуміти в готівці, в повній висоті поданих там цифр.

VII. Сойм уповажнює Виділ краєвий до виконаня всіх ухвал і резолюций заміщених в подрібних справоздаох комісиї буджетової о буджеті краєвім на рік 1912, а також до виконаня подрібних ухвал комісиї буджетової

---

3)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Нобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В Шанґаю і по Янґ-це-Кіянзі.

Нема другого місця на далекім Сході, де би европейскі впливи так поперевертали до гори ногами і розложили стару як сьвіт культуру мандариньскої держави як в Шанґаю, тому й не дивота, що рух революцийний знайшов тут собі добрий ґрунт і що між иншими і в сім місті клали ся основи під хіньску републику. Годі забути того вражіня, якого зазнає ся, коли дивити ся, як по брудно-жовтім Янґ-це-Кіянзі пливуть пароплави в суміш з военними кораблями, джунками і баркасами і представляють нашим очам якусь дивно живописну панораму. Щось дико фантастичного і непонятного вбиває ся при тім чужинцеви в память, коли видить тут сполучені стяги корабельні Анґлії, Франциї, Німеччини і північної Америки. Кавказка раса розбудила в сім місті Хінців насильно до нового житя, попхнула їх на дорогу розвитку, в котрім їм ще перед двома десятками літ ані не снило ся. На довгім мості, що веде від Асторового готелю, глотять ся всі разом, робить ся така мішанина, яка хиба лиш в Шанґаю можлива — почавши від нужденного кулї, що споглядає на нас милосердним оком, від жвавого візника рікшав, що сам себе запрягає до візка на двох колесах і розвозить чужинців по місті, від знатного Хінця, котрий знаючи то, що він велика риба, каже носити ся в носилці по місті, а скінчивши на великім купци і знатній дамі, що жиють і тут після льондоньских та париских звичаїв. Порядок в руху удержує індийский урядник поліцийний, котрий своїм жовтим мундуром і червоним як грань турбаном впадає вже здалека в очи.

Шанґай, то найбільше торговельне і портове місто в хіньскій державі, що має більше як пів міліона жителів, лежить в тім місци, де спливають ся ріки Су-чов і Висунґ та складає ся по правді аж з чотирох майже зовсім окремих міст, а то з міста хіньского, французкого, анґлійского і американьского, а крім того у всіх тих містах знаходять ся ще й Німці, отже можна собі представити, яка тут мішанина народів. Хіньске місто єсть обведене мурами і має великі передмістя. Улиці тут вузкі і вибруковані ґранітовим камінем. Тут знаходять ся великі склади товарів і численні сьвятині, між иншими і сьвятиня божка патрона міста, до котрої Хінці найбільше заходять, бо коло неї єсть чайня, обведена маленьким озером. Вздовж ріки Вузунґ тягнуть ся причалі для кораблів і знаходять ся величезні маґазини і тут знаходять ся також консуляти: нідерляндский, француский, шведский, даньский, німецкий, японьский і Сполучених держав північної Америки.

В ночи о першій годині виїхали ми із Шанґаю серед великого бренькоту зелізних ланцухів і ще більшого крику хіньских робітників або кулїв. Сьвітло електричної лямпи на гребли паде ярко крізь вікна кабіни, суне ся по стіні і щезає. Парова свиставка свище, вода зачинає шуміти, а корабель за кождий раз трясе ся, коли машина набирає сили. Місто лежить серед темноти і ніби спит. Лиш годинник на уряді митовім сьвітить ся ніби якесь око, що й в ночи не замикає ся і стереже міста. Публичний город осамотнів, білі лавки на нім порожні а малі дівчатка, що тут ще перед кількома годинами уганяли або їхали на малих візочках, тягнених куциками, до школи, спять всі дома і їм може снить ся якийсь князь, що їх колись повезе до своєї палати. На вежи уряду митового грає послідний раз дзвінкова музика, вигравує тоту саму пісню, що й на Весмінстері в Льондоні. Відтак настає тишина і аж по якімсь часї годинник на вежи ніби нагадає, що має ще вибити якусь годину. Вда-

відносячих ся до службових відносин персоналу урядничого і служби так в центральній адміністрациї фонду краєвого, як також в заведенях краєвих, в особенности ухвал комісиї о зміні етатів в поодиноких відділах, зміні додатків активальних і виникаючій звідси частинній зміні краєвого статута емеритального.

На Угорщині справи чим раз більше мотають ся. З одної сторони правительство хоче як найскорше видобути від сойму ухвалене войскового закона, а з другої сторони опозиция противить ся тому і жадає від правительства внесеня в соймі виборчої реформи. Президент кабінету переговорює з опозициєю, але ті переговори ідуть пиняво. Вчера приїхав ґр. Кін-Гедерварі до Відня, аби здати справу з положеня на Угорщині Цісареви явив ся у Відни також і угорский мінїстер скарбу Люкач і оба з ґр. Гедерварім переговорювали.

О годині 12 в полудне явив ся в палаті угорского правительства начальник цісарскої канцеляриї Шісль, а відтак президент австрийских мінїстрів ґр. Штірґк. О год. 2 з полудня приймив ґр. Кін-Гедерварі'ого Цісар на авдиенциї, яка тревала досить довго, а о год. 5 вечером ґр. Кін і Люкач від'їхали до Будапешту. О висліді тих конференций нїчого певного не знати. Опозицийні угорскі часописи кажуть, що в покликаню дра Люкача є доказ, що становище ґр. Кіна захитане і що др. Люкач призначений на его наслїдника, аби полагодити кризу на відмінних підставах, ніж то наміряв зробити ґр. Кін. Іменно мав би Люкач порозуміти ся з опозициєю в справі виборчої реформи.

Натомість „Pester Lloyd" каже, що вчерашний побут угорских мінїстрів у Відни не має такого значіня, яке єму загально приписують.

Також віденьскі часописи не дають віри тому, аби вчерашний день мав принести зміну на начальнім становищи правительства Угорщини. „N. fr. Presse" зазначує при тім, що колиб так було дійстно, то очивидно Люкача покликано бй до Монарха, а так не стало ся.

„Zeit" гадає, що задача Люкача полягала на усуненю деяких трудностий у Відни, а також на промощеню дороги в Будапешті, бо Люкач тїшить ся деякою симпатиєю опозициї з причини свого становища в справі виборчої реформи.

Дальше пише Zeit, що справа тимчасового розвязаня виборчої реформи поки що не є на часі. Що до войскового закона, то ґр. Кін не поробить вправдї ніяких нових уступок, але привезе опозициї важні концесиї економічні, як пр. утворене арсеналу на Угорщині і заложене фабрики пороху. То два жаданя, з котрими від кількох літ виступає Угорщина при кождій нагоді. Вдоволене тих жадань повинно добре настроїти опозицийні круги.

Після відомостий Wien. Allg. Ztg. між правительством австрийским а угорским прийшло вже до повного порозуміня в справі войскових предложень і ґр. Кін на найблизшім засїданю сойму подасть до відомости палати висліди своєї подорожи до Відня.

Новинки.

Львів, 14 лютого 1912.

— **Вінчанє Архикнягині.** З нагоди вінчаня Архикн. Єлисавети Марії з кн. Юрием баварским надав Є.В. Цісар баварскому п. слови бар. Тухерови бриляни до великого хреста ордера Леопольда. З тої самої нагоди кн. реґент баварский надав богато відзначень, в тім: охмайстрови Двора кн. Монтенуово і мін. Еренталеви золоті папіросниці з відзнаками моноґраму князя в брилянтах. Онегди вечером відбув ся у Цісаря обід в честь суджених.

— **Реколекциї для духовеньства.** Видїл Т. св. Ап. Павла оголошує духовні справи для своїх членів на дни 19, 20, 21 і 22 лютого с. р. Початок в понедїлок 19 лютого о 3 год. по пол. в духовній семинарії ул. Коперника 36. Місць готових є для 200 участників. Просить ся зголосити до дня 18 с. м. — За Видїл: О. Евген Гузар. О. др. Дм. Яремко.

— **Мантії.** Дня 10 с. м. хтось зателефонував до банку „Union" при ул. Гетманьскій з фірми Бірнбавма при улици Личаківскій ч. 4, чи може прийти відобрати гроші, які Бірнбавм має в тім банку. По якімсь часї з'явив ся в банку практикант Бірнбавма, якийсь Дувид Маґер і предложив відповідне письмо та відобрав 5.000 К. Аж на другий день показало ся, що банк став ся жертвою мантія. Запитаний п. Бірнбавм сказав, що не посилав нікого по ніякі гроші. За Маґером, котрий втік зі Львова, розписано стежні листи.

— **Самоубийства.** В Бережанах застрілив ся Яков Черемшиньский, ст. офіцыял податковий. Причиною самоубийства була нужда. Погибший полишив жінку, 7 дїтий і кількоро внуків, котрі взяв до себе на виховане. — В ночи з суботи на недїлю стрілив до себе з револьвера в міскім городі 16-лїтний Людвик Арнольд, ученик гімназияльний. Поготівля ратункова відставила его в станї не загрожуючім житю до шпиталю. Причиною наміреного самоубийства була зла кляса.

— **Нещастє лещетника.** З Рунгур доносять до „Руслана": Дня 5 с. м. стала ся у нас ось яка нещаслива пригода: При вправах войска на лещетах в Рунґурах поховзнув ся надпоручник Ленінґер так нещасливо, що палиця, яка служить до підпираня, вбила ся єму в праву грудь і ранила олегочну; падаючи зломив собі п. Ленінґер 2 ребра. В грізнім станї перевезено его на кватиру, а дня 9 с. м. до войскового шпиталю в Коломиї. Є надія удержати его при житю.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazd-и" ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В четвер, дня 15 с. м. „Чарівниця", образ драматичний з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В пятницю, 16 с. м. „Роксоляна", опера в 3 діях з прольоґом Дениса Січиньского, нова вистава.

В суботу дня 17 с. м. новинка: „Кохання і смерть", драма в житя Жидів в 4 діях Я. Ґордіна.

В недїлю 18 по полудни о год. 3-ій „Паливода", фарса зі співами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

Вечером о год. 7.30 „Ревізор з Петербурга", комедия в 5 діях Миколи Гоголя.

— **Росийска тайна поліция.** З Петербурга доносять: На порученє висших властий арештовано онегди був. шефа київскої охрани т. є. тайної поліциї, полковника Кулябка. В хвилї арештованя хотів він сповнити самоубийство, але в пору вирвано єму з руки револьвер. Крім спроневіреня значних сум з державних гроший є він обжалований о те, що до служби в охрані втягав також провокаторів і революционерів. Рівночасно з Кулябком арештовано також аґента охрани Павляка, котрий зорґанізував в

рив раз і голос его поніс ся далеко по місті. Відтак зробило ся тихо і ми виплили з міста.

Досьвіта пливе корабель по якійсь величезній площи води. То преці не море, бо филї не здоймають ся; а таки то море, не ріка, бо берегів не видко. Лиш десь далеко видко якусь темну смугу землї, як то она часами показує ся на мори, коли пароплав під'їзджає до побережа. Вода тут якась брунатна а місцями ніби аж червонава. То якась так дивна закраска, яку лиш можна собі подумати. Понад тою червонобрунатною водою підносить ся небо вкрите білими і сірими хмарами, що насувають ся одна на другу. Де хмари розійдуть ся, там виглядає голубе небо.

Оттак виглядає краєвид в тім місци, де в'їзджаємо до устя ріки Янґ-це-Кіянґ. До води і хмар зачинає по трохи підходити і земля. По правій руцї показує ся вже беріг. Показавши так один беріг ріка ніби вже робить уступку тим Европейцям, що зі своїм понятєм о ріці заплили на Янґ-це-Кіянґ. А всетаки цікаво знати, де єсть лївий беріг. Хто знає, чи взагалі єсть який? Ріка так ширшає, як колиб хотіла витиснути з Хіни всю землю, що їй може по лївім боцї і удало ся. Нї, в Кітаю, чи там Хінї єсть досить місця і на Янґ-це-Кіянґ. Кілько тут мусить бути землї, колиб єї мірити сею площею води! І чоловік зачинає поволи здогадувати ся, як великий той Кітай, тота Хіна, коли на єї тілї Янґ-це-Кіянґ означає лиш одну жилку, як безконечний мусить бути той край, в котрім отся маса води, що берегів єї не видко, то лиш звичайна собі ріка.

Правий беріг зеленіє ся. Краєм ріки росте високий очерет а часами уганяють там малі жовті діти, котрим трава виростає високо понад голови. Сїножати доходять аж до ріки, а поза ними видніють ся дерева з густими верхами. Показують ся низькі хати, сірі хати з чорними кришами. Береги суть плоскі а часом здає ся, як би лиш якась тоненька твердушка виставила понад воду; місцями з понад пасовиск надходять якісь ріки чи канали. При устю єсть иноді маленька пристань, де стоїть кілька джунок або лодок зі щоглами. Деякі пливуть попри нас розвісивши свої чорнобрунатні вітрила. Через цїлий день не стрітить ся більше як двайцять до трийцять кораблів. Далеко довкола на воді і земли видко ледви слїди якогось житя. Серед тої великої самоти на ріці панує тишина і чути лиш той шум води, що розбиває ся об передний конець судна або предовгі виклики хіньских моряків, що мірять глубину води і дають зна и хіньскими числами.

Пароплав, на котрім їдемо, належить до хіньского товариства торговельного і називає ся „Кіянґфу", іменем хіньскої ріки. Єсть то величезний корабель а по середині так широкий, що в сїм місци видає ся майже круглий. Долішна его часть єсть помальована на жовто, а горішна на біло. Понад воду виставє на два поверхи а поправдї аж на три, коли би почислити також і ту часть забудованя на горі, де єсть командантский місток і каюта капітана. Там на горі стоять побіч себе, легко нахилені на перед два стрункі комини помальовані на чорно з жовтим стягом на вершку. Они нагадують той інструмент, який можна иноді побачити у войскових музик, подвійну фаґоту, а японьский вуголь, що грає на тій фаґоті, виганяє у воздух свій чорний визів. Лопаткові колеса суть так високі як корабель а на кождій величезній скрини над колесом єсть намальоване око, дуже реалїстичне око, трохи запалене, як і не може бути инакше при тій спеці, з кутиками набіглими кровю. Кабіни тут просторі а ліжка мають сітки від комарів-москітів. Столова саля знаходить ся на горі і має в півколесї вісім вікон, звернених в ту сторону, в котру їдемо, щоби сюди міг заходити той вітер, який викликує сам корабель своєю їздою. Харч тут незлий. Що дня стоять на столі жовті мов золото банани і якісь великі оріхи, на лупинках котрих видко якісь дивні закрутаси, мов би тут вже сама природа наслїдувала хіньский стиль.

Пароплав єсть чисто удержаний, навіть дуже чисто, коли зважити, що то хіньский пароплав. Проходовий поклад першої кляси єсть виложений бляхою а подвійна криша, з дерева і полотна, заслонює від припікаючого совця в долинї Янґ-це-Кіянґа, хоч що правда, навіть тота подвійна криша мало що на то помагає. Всї кабіни першої кляси заняті. Друга каюта, що подобає на якийсь маґазин товаровий єсть набита Хінцями. Там уставлені на підставах на два поверхи ніби якісь полиці на сукно, а на кождій такій полици лежить по чотири або й по шість Хінців. Тут страшно тїсно, а воздух такий, що можна удушити ся. По кутах суть навіть ліжка для тих, що курять опіюм.

(Дальше буде).

Варшаві ватагу опришків, що нападали на фабрики, робітників і инших мешканців Варшави, а представляючи ся революціонерами, домагали ся гроший на партийні цїли, а на випадок відмови Павляк видавав їх поліциї як революціонерів. Павляка висилано з відділами поліциї на вишукуванє і арештованє революціонерів. Він стріляв до прохожих і убивав або калїчив невинних мешканців. Своє поступованє оправдував він видуманими замахами. По викритю тих надужить утїк Павляк з Варшави і вступив до служби у Кулябка. В Київі повторила ся та сама істория, що в Варшаві, аж в кінци все виявило ся.

Арештованє Кулябка мало наступити на виразний приказ царя, котрий довідав ся, що Кулябко мав висказати ся при одній нагоді, що охрана потрафить лїпше спрятати немилих мінїстрів, як революціонери. Кружляє також чутка, що цар дізнав ся, що Багров убив Столипина з порученя охрани.

— Справа шпіоньскої ватаги з Окопів. Палата радних окружного суду в Тернополи відкинула свого часу внесок тамошної прокураториї о віднову карного поступованя против братів Вайсманів і Штайнберґа з Окопів в справі злочину з §. 90 (пірванє чоловіка підступом чи насильством, щоби мимо єго волї видати єго заграничній власти). Тепер — як доносять — висший суд кр. у Львові ухвалив на внесене тернопільскою прокураториєю жалоби, допустити карне доходженє о злочин з §. 90, а рівночасно віддав цїлу справу до переведеня окружному судови в Чоркові і там також буде ведене рівночасно проти Вайсманів і Штайнберґа дальше слідство о шпіґуньство. Всї обжаловані находять ся тепер в львівскій вязниці, а в найкоротшім часї відставлять їх до Чорткова.

— Вижницкі ґімназияли на укр. приватні школи. Вижницкі ґімназияли сьвяткували ювилей Шашкевича двома концертами в присутности ґімн. директора, учит. збору і запрошених гостий. З тої нагоди зложили они на приватні рускі школи ім. Шашкевича 76 кор. 1 сот. і передали сю суму в депозит „Рідній Школї". З нагоди різдвяних сьвят заколядували і між собою зложили вижницкі ґімназиясти 140 кор. для „Української Школи", 100 кор. для „Шкільної помочи" в Вижници, 93 кор. для „Рідної Школи" і причинили ся до збірки коломийских ґімназиястів, які з Кут вислали „Рідній Школї" 80 кор.

— Тринайцять годин в засипанім поїздї перебули — як ми вже доносили — подорожні на лінії Чернівцї-Лужани-Заліщики. Про се пишуть до „Руслана": В понеділок мин. тижня, підчас великої заметілї, виїхав о 8-ій год. рано поїзд з Лужан в сторону Заліщик, але зараз за Лужанами 5 клм., під Вителївкою мусїв станути, бо кучугури снїгу заступили єму дорогу. І коли всякі зусиля продерти ся через снїг остали даремні, приказав кондуктор, що вів поїзд, завернути назад. Але тимчасом навіяло вже тілько снїгу, що й поворот назад був неможливий, хоч і як працювали дві машини. Поїзд мусїв остати на місци. Тимчасом два кондуктори — з нараженєм власного житя — пішли пішки назад до Лужан, щоби повідомити про катастрофу і около 4 години приїхали до помочи дві машини. Але й они нїчого не вдїяли, бо й їх засипав снїг. Тепер почала ся між публикою розпука. Дїти, женщини плакали, до того і в поїздї стало страшенно зимно, бо не було пари, що огрівала вози, а навали снїгу обняли цїлий поїзд. В такім розпучливім положеню перебули подорожні до 9 год. в ночи, коли то прийшов ратунок. Іменно з Лужан післала управа руху кілька пар саний, а й з Вителївки післав місцевий дїдич поміч, коли дізнав ся про катастрофу, так, що около 10-ої год. в ночи опорожнили подорожні з трудом поїзд. Одні поїхали до Лужан, инші до Вителївки, де їм дїдич уділив гостинности. А всї дякували Богу, що спас їх з такого небезпеченьства. — Рух перервано на 4 днї.

— Протимадярскі демонстрациї. В недїлю перед полуднем відбуло ся в Празї віче в справі політичного положеня в Хорватиї. Промовляв між иншими пос. Кльофач. По вічу зібрало ся около 200 учасників, переважно полудневославяньскої молодежи, удали ся на площу Вацлава і ту перед музеєм розпостерли на дручку угорску хоругов та почали єї палити. На се впала поліция, відобрала половину спаленої хоругви, а демонстрантів розігнала, при чім одного арештувала. Демонстранти старали ся відбити арештованого, при чім обкидали поліцию камінєм. Поліция мусїла добути шабель; при тій нагоді арештовано знов 5 осіб.

Телєґрами.

Відень 14 лютого. „Korresp. Wilhelm" доносить: Цїсар тїшить ся як найлїпшим здоровлєм. Труди з нагоди весїльних торжеств в минувшім тиждни і численних принять минули без шкідного впливу на Монарха. Цїсар має ся дуже добре і не чує утоми, мимо того, що як звичайно полагоджує справи.

Відень 14 лютого. З парляментарних кругів доносять, що покликанє нових членів до палати панів послїдує ще перед скликанєм ради державної. Між иншими має бути покликаний князь Альойзий Ліхтенштайн, маршалок долїшно-австрийского сойму.

Відень 14 лютого. „Die Zeit" доносить з Мальти, що італїяньска фльота виявляє незвичайно горячкову дїяльність. Часть фльоти виїхала вже на повне море, прочі кораблї стоять готові до виїзду.

Відень 14 лютого. „Neue fr. Presse" доносить з дипльоматичних кругів, що держави займуть імовірно против хіньскої републики поки-що вижидаюче становище, а також само признанє републики державами послїдує аж пізнїйше.

Льондон 14 лютого. Король приймив вчера льорда Гальдане на авдиєнциї. Гальдане і перед своїм виїздом до Берлина був на авдиєнциї у короля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11-го лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·60	до 12·—
Жито	9·30	„ 9·60
Овес	8·60	„ 9·—
Ячмінь пашний	8·30	„ 8·70
Ячмінь броварний	8·50	„ 9 50
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	13·—	„ 14·—
Вика	10·60	„ 11·60
Бобик	8·50	„ 8·80
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	89·—	„ 99·—
Конюшина біла	108·—	„ 135·—
Конюшина шведска	80·—	„ 100·—
Тимотка	67·—	„ 77·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числ мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, **8·46** 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·39, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·58§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·45 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†) 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·09

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).